

גזרת נחי פ"א (נפ"א)

פ	צ	ף
א	מ	ר
א	ה	ב
א	ב	ד
א	ח	ז
א	כ	ל
א	ב	ה
א	פ	ה

לגזרה זו שייכים שבעה פעלים בבניין קל שפה"פ שלהם היא אל"ף:
אָמַר, אָהַב, אָבַד, אָחַז, אָכַל, אָבָה, אָפָה.

אָחַזְתִּי בסינרו של משה **האֹפָה** והתוודיתי בפניו
שאֹבָה אני את מאפיו: "אֹבָה אני לטעום ממעשה
ידיך, משה".
היה זה סוף היום והגיעה כבר שעת הסגירה. משה
נראה **אוֹבַד** עצות, אך לבסוף **אָמַר**: "תֹּאכַל מחר".

בעבר ובהווה נוטים פעלים אלה על דרך השלמים:

אָכַר **הוֹלָה**
אָכַל אוֹכַל

בעתיד פה"פ אל"ף הופכת נחה (שקטה) ומתפקדת כאם קריאה המלווה את תנועת החולם שלפניה: אות אית"ן + חולם + אל"ף נחה. בגוף מדבר בעתיד אין כותבים את פה"פ אל"ף.

עֲתִיד, אֶתִּיד, אֶלִּיד מִדְבַּר⁽²⁾

אָכַל (אל"ף אית"ן)

עֲתִיד⁽⁴⁾

יֹאכַל

תֹּאכַל

נֹאכַל

תֹּאכְלוּ ...

עֲפִיחַ, עֲפִיחָה (משקל קטילה)

אָפְיָה אָכְיָה

אָחְיָה

אָמְיָה

עֲפִיחַ⁽³⁾

לֹאפֹת לֹאכַל

לֹאהַב

לֹאחֹז

עֲפִיחַ

אָכְלוּ!

אָכְלוּ!

אָכְלוּ!

אָכְלֵנָה!

⁽¹⁾ הפועל **אפה** בנטיית העתיד: אני אֹפָה, אתה תֹּאפָה, את תֹּאפִי, אנחנו נֹאפָה, אתם תֹּאפוּ וכו'...

⁽²⁾ **גוף מדבר עתיד בכתב מלא** כותבים **עם וי"ו**: (אני) אוֹכַל, (אני) אוֹמַר, (אני) אוֹבַד וכו'.

⁽³⁾ מן השורש **א-מ-ר** בבניין קל שני שמות פועל שצורתם שונה:

לֹאמַר (בלשון חז"ל ובלשון ימינו)

לֹאמֵר (צורה מקראית)

